

Harkányban

Ez a kép Harkányban készült, a strandon. Balról jobbra: édesanyám, Havas Laci, egy gyerekkori ismerős, Irma udvarlója és én.

Jó kapcsolatom volt anyukámmal. Akkor más kapcsolat volt anya és gyerek között, mint most. Gyerek voltam. Mindig arra törekedett, hogy szépen öltöztessen, és nagyon sokat jártunk színházba, moziba. Volt egy baráti társaság, akikkel sokat kirándultunk. A képet is valaki a társaságból készíthette. Nálunk, a varrodában dolgoztak legtöbben. Család volt mindig, akik ott dolgoztak. Mindig változott a létszám, mert a tanulólányok két évig voltak, aztán úgy mondták, hogy fölszabadultak, segédek lettek, volt, aki elment, aztán másik jött megint, úgyhogy nem is tudom tényleg, hogy hányan fordultak meg így nálunk. Egyszerre két segéd és két tanulólány dolgozott édesanyámnak, de összességében többen voltak. Egy-egy alkalommal elmentük együtt kirándulni vagy strandra, például Harkányba. S ezzel a társasággal megmaradt a kapcsolat valamennyire. Mikor a deportálásból hazajöttem, akkor is találkoztam velük. A legtöbben keresztények voltak.

Harkányt soha nem szerettem a szaga miatt, kénes szaga volt, de hát lementünk, mindegy, közel volt, vonattal lehetett menni. Olyan jó társaság volt, olyan egynapos, rövid kirándulások voltak ezek.